

De Openbaring van Jezus Christus - Nummer Zes

De opstanding van de slapende doden

Jeff Pippenger

2023-10-27

Wij hebben voortgebouwd op Jesaja's laatste profetie, die in hoofdstuk veertig begint met de aanduiding van de vertoef tijd die werd ingeluid met de teleurstelling van 18 juli 2020. Wij hebben de dood van de twee getuigen uit Openbaring in overeenstemming gebracht met hen die dood zijn in Ezechiël's dal van dorre doodsbeenderen in hoofdstuk zevenendertig. Door herhaling trachten wij de zeer specifieke opeenvolging van gebeurtenissen vast te stellen die verbonden is met de opstanding van hen die op de straat werden vermoord door het beest dat uit de bodemloze put opsteeg.

Wanneer wij deze profetische passages met elkaar in overeenstemming brengen, ontsluiten wij gedeelten van de Openbaring die tot dusver nooit zijn onderkend, want deze boodschap is de ontsluiting van de Openbaring van Jezus Christus die plaatsvindt vlak vóór het einde van de menselijke genadetijd. Wij verrichten dit werk, want "de tijd is nabij." Door waarheden in de Openbaring te ontsluiten die thans in vervulling gaan, volbrengen wij juist het werk dat in de Openbaring als het werk van Johannes werd omschreven. Hem werd opgedragen de dingen te schrijven die hij had gezien, namelijk dingen die toen bestonden, en door die dingen op te tekenen zou Johannes tegelijkertijd de dingen schrijven die zullen zijn.

Schrijf dan hetgeen gij gezien hebt, en hetgeen is, en hetgeen hierna geschieden zal.

Openbaring 1:19.

Een logisch struikelblok voor Zevende-dags Adventisten kan heel wel hun traditionele begrip van het boek Openbaring zijn. Wanneer iemand een gevestigde waarheid aanvaardt, maar nalaat te zien dat die gevestigde waarheid bedoeld was om zich in de loop der tijd te ontwikkelen, kan zijn aanvankelijk juiste begrip van de waarheid tot een traditie of gewoonte worden. De waarheid die in een traditie is veranderd, kan heel wel de blindheid voortbrengen die in de boodschap aan Laodicea wordt voorgesteld. De oorspronkelijke waarheid is nog steeds waarheid, maar het onvermogen om te zien dat waarheid zich in de loop der tijd ontwikkelt, brengt blindheid voort. De waarheid is niet de oorzaak van hun blindheid; de blindheid is eenvoudig een symptoom van de oorzaak. De oorzaak zijn de oren die niet willen horen, de ogen die niet willen zien en het hart dat zich niet wil bekeren bij hen die zelfvoldaan zijn in de geruststellende geborgenheid van traditie en gewoonte.

„Christus bracht in Zijn onderricht oude waarheden naar voren, waarvan Hijzelf de Oorsprong was, waarheden die Hij door patriarchen en profeten had gesproken; maar Hij wierp daarover nu een nieuw licht. Hoe anders bleek hun betekenis! Door Zijn uitleg werd een stroom van licht en geestelijkheid aangebracht. En Hij beloofde dat de Heilige Geest de discipelen zou verlichten, dat het Woord van God zich voor hen voortdurend zou ontfouwen. Zij zouden in

staat zijn de waarheden ervan in nieuwe schoonheid voor te stellen.

„Sinds de eerste belofte van verlossing in Eden werd uitgesproken, zijn het leven, het karakter en het middelaarswerk van Christus onderwerp van overdenking geweest voor menselijke geesten. Toch heeft iedere geest door wie de Heilige Geest heeft gewerkt, deze thema's voorgesteld in een licht dat fris en nieuw is. De waarheden van de verlossing zijn vatbaar voor voortdurende ontvouwing en uitbreiding. Hoewel oud, zijn zij steeds nieuw en openbaren zij voortdurend aan de zoeker naar waarheid een grotere heerlijkheid en een machtiger kracht.

“In elk tijdperk is er een nieuwe ontvouwing van waarheid, een boodschap van God aan het volk van die generatie. De oude waarheden zijn alle wezenlijk; nieuwe waarheid staat niet los van de oude, maar is een ontvouwing daarvan. Slechts naarmate de oude waarheden worden verstaan, kunnen wij de nieuwe begrijpen. Toen Christus Zijn discipelen de waarheid van Zijn opstanding wilde ontsluiten, begon Hij ‘van Mozes en van al de profeten’ en ‘legde hun in al de Schriften uit hetgeen op Hem betrekking had.’ Lukas 24:27. Maar het is het licht dat schijnt in de nieuwe ontvouwing van waarheid, dat de oude verheerlijkt. Wie het nieuwe verwerpt of veronachtzaamt, bezit in werkelijkheid het oude niet. Voor hem verliest het zijn levenskracht en wordt het slechts een levenloze vorm.

“Er zijn er die belijden de waarheden van het Oude Testament te geloven en te onderwijzen, terwijl zij het Nieuwe verwerpen. Maar door te weigeren de leringen van Christus aan te nemen, tonen zij dat zij niet geloven wat patriarchen en profeten hebben gesproken. ‘Indien gij Mozes geloofdet,’ zei Christus, ‘zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.’ Johannes 5:46. Daarom is er geen werkelijke kracht in hun onderwijzing zelfs van het Oude Testament.”

“Velen die beweren het evangelie te geloven en te onderwijzen, verkeren in een soortgelijke dwaling. Zij schuiven de oudtestamentische Schriften terzijde, waarvan Christus verklaarde: ‘Deze zijn het, die van Mij getuigen.’ Johannes 5:39. Door het Oude te verwerpen, verwerpen zij in wezen ook het Nieuwe; want beide zijn delen van een onafscheidelijk geheel. Niemand kan de wet van God op juiste wijze verkondigen zonder het evangelie, noch het evangelie zonder de wet. De wet is het belichaamde evangelie, en het evangelie is de ontvouwde wet. De wet is de wortel, het evangelie is de welriekende bloesem en de vrucht die zij voortbrengt.”
Lessen uit het leven van alledag, 127.

Degenen die beweren het oude te geloven, maar het nieuwe verwerpen, geldt met nog grotere kracht voor zevendedagsadventisten die beweren de Bijbel in zijn geheel te geloven, maar de geschriften van de Geest der Profetie verwerpen. In de Openbaring is Johannes een symbool van Gods volk in de laatste dagen, dat vervolgd wordt omdat het zowel de Bijbel als de Geest der Profetie aanneemt.

Ik, Johannes, die ook uw broeder ben en deelgenoot in de verdrukking, en in het koninkrijk en de volharding van Jezus Christus, was op het eiland genaamd Patmos, om het woord van God en om het getuigenis van Jezus Christus. Openbaring 1:9.

Indien iemand het getuigenis van Jezus aanvaardt, dat de Geest der Profetie is, dat wil zeggen de geschriften van Ellen White, dan wijst de voorgaande passage uit haar geschriften op de kwestie die ik aan de orde stel. Zij schreef dat de „waarheden van de verlossing vatbaar zijn voor voortdurende ontwikkeling en uitbreiding. Hoewel oud, zijn zij steeds nieuw en openbaren zij voortdurend aan de zoeker naar waarheid een grotere heerlijkheid en een machtiger kracht”, en dat er „in elk tijdperk een nieuwe ontvouwing van de waarheid is, een boodschap van God aan het volk van die generatie.”

Hoewel de gangbare opvatting van het boek Openbaring die een doorsnee Zevende-dags Adventist zou kunnen aanhangen, waarheid is, is het gehele boek Openbaring een getuigenis van de laatste dagen. Wij passen thans een waarheid toe die nu wordt ontzegd, en die waarheid zal niet worden erkend door hen die niet bereid zijn te aanvaarden dat alle passages in het boek Openbaring deel uitmaken van de Openbaring van Jezus Christus die in de laatste dagen wordt ontzegd.

Het inzicht dat het adventisme met betrekking tot Openbaring elf heeft gehuldigd, namelijk dat dit een vervulling van de Franse Revolutie is, is juist, en Zuster White handhaaft die juiste opvatting. Toch was die waarheid slechts een geschiedenis, die is opgetekend ter illustratie van de laatste dagen. Het gehele boek Openbaring wordt beheerst door dit profetische verschijnsel.

Wij bouwen voort op de verborgen geschiedenis van de zeven donderslagen als leidraad om Ezechiël zevenendertig, Jesaja veertig en Openbaring elf samen te brengen met de gelijkenis van de tien maagden in Mattheüs vijfentwintig. Een andere profetische lijn die de toepassing ondersteunt van de profetische opeenvolging van gebeurtenissen waarmee wij ons bezighouden, wordt gevonden in de lijn van Christus, die eveneens een secundaire getuige omvat. Jezus was dertig jaar oud toen Hij werd gedoopt en Jezus Christus werd, want „Christus” in het Grieks van het Nieuwe Testament, of „Messias” in het Hebreeuws van het Oude Testament, betekent de Gezalfde.

Dat woord, zeg ik, kent gij, dat verkondigd is door geheel Judea en begonnen is in Galilea, na de doop die Johannes predikte; hoe God Jezus van Nazareth gezalfd heeft met de Heilige Geest en met kracht; Die het land doorging, weldoende en allen genezende die door de duivel overweldigd waren; want God was met Hem. Handelingen 10:37, 38.

Dertig jaar lang bereidde Jezus Zich voor om gezalfd te worden, en toen Hij eenmaal bij Zijn doop was gezalfd, bracht Hij als Christus gedurende drieënhalve profetische dagen Zijn boodschap. Daarna werd Hij gedood, in het graf gelegd, opgewekt en vervolgens ten hemel gevaren. Het begin van Zijn bediening van drieënhalf jaar was Zijn doop, die Zijn dood en opstanding vertegenwoordigt, en aan het einde van Zijn twaalfhonderdzesentwintig dagen van bediening werd Hij gekruisigd en daarna opgewekt — want Hij is het Begin en het Einde. De gebeurtenis van Zijn dood en opstanding bracht een machtig leger voort dat nog eens drieënhalf jaar lang het evangelie tot de Joden bracht, en daarna tot de wereld.

De Katholieke Kerk, dat wil zeggen de antichrist van de Bijbelse profetie, was eveneens dertig jaar in voorbereiding voordat zij met macht werd gezalfd. In 508 werd „het gedurige” weggenomen. Zuster White deelt ons rechtstreeks mee dat de Millerieten het juiste begrip hadden van „het

gedurige” in het boek Daniël, ondanks het feit dat de Laodicese Kerk der Zevende-dags Adventisten in de jaren 1930 terugkeerde tot de afvallige protestantse, satanische opvatting van „het gedurige”.

„Toen zag ik met betrekking tot het ‘dagelijkse’ (Daniël 8:12) dat het woord ‘offer’ door de wijsheid van mensen is toegevoegd, en niet tot de tekst behoort, en dat de Heere hun die de roep van het uur van het oordeel verkondigden, de juiste opvatting ervan heeft gegeven.” Early Writings, 74.

Het „dagelijkse” vertegenwoordigt het heidendom, en het heidense Rome was de macht die het pausdom tegenhield en verhinderde de troon der aarde te bestijgen. Zoals voorzeggd in het boek Daniël, en daarna door de geschiedenis bevestigd, en vervolgens door engelen aan William Miller geopenbaard en daarna door Ellen White bevestigd, werd in 508 de heidense belemmering voor de opkomst van het pausdom weggenomen. Evenals bij Christus bereidde de antichrist zich dertig jaar lang voor om in 538 macht te ontvangen. Christus en de antichrist bereidden zich beiden dertig jaar lang voor om met macht bekleed te worden. Toen het pausdom eenmaal in 538 met macht was bekleed, bracht het gedurende drie en een half profetische jaren zijn boodschap van dood, evenals Christus gedurende drie en een half jaar Zijn boodschap van leven had gebracht. De twee getuigen van Openbaring elf, die in de geschiedenis van de Franse Revolutie het Oude en het Nieuwe Testament vertegenwoordigden, werd eveneens macht gegeven om gedurende drie en een half profetische dagen te profeteren.

En Ik zal macht geven aan Mijn twee getuigen, en zij zullen profeteren twaalfhonderdzesentig dagen, gekleed in zakken. Openbaring 11:3.

In 1798 ontving de antichrist, na twaalfhonderdzesentig profetische dagen, zijn dodelijke wond, evenals Christus stierf aan het kruis na twaalfhonderdzesentig dagen, en evenals de twee getuigen, die het Woord van God vertegenwoordigen, na twaalfhonderdzesentig dagen op de straat werden gedood.

Op de derde dag is Christus opgewekt, en een van de voornaamste onderwerpen met betrekking tot de antichrist in het boek Openbaring is de genezing van zijn dodelijke wond, ofwel zijn opstanding. De opstanding van Christus vond plaats op de derde dag, en de opstanding van de twee getuigen vond plaats na drieënhalve dag. De antichrist wordt symbolisch op de derde dag opgewekt, want volgens verscheidene profetische getuigenissen is de derde dag een symbool van de zondagswet. Bij de zondagswet wordt het beest uit de zee van Openbaring dertien opgewekt, en het merkteken van het beest uit de zee wordt dan een beproeving. Dan zullen de Verenigde Naties, de tien koningen van Openbaring zeventien, op aanwijzing van de Verenigde Staten, die de voornaamste koning van de tien koningen is, de antichrist verheffen als het hoofd van de drievoudige unie, wanneer het pausdom opstijgt naar de troon van de aarde.

„Naarmate wij de laatste crisis naderen, is het van levensbelang dat er harmonie en eenheid bestaan onder de werktuigen van de Heere. De wereld is vervuld van storm, oorlog en tweedracht. Toch zal het volk zich onder één hoofd — de pauselijke macht — verenigen om God te weerstaan in de persoon van Zijn getuigen. Deze vereniging wordt aaneengesmeed door

de grote afvallige. Terwijl hij tracht zijn werktuigen te verenigen in de strijd tegen de waarheid, zal hij eraan werken haar voorstanders te verdelen en te verstrooien. Jaloezie, kwaad vermoeden en kwaadspreken worden door hem ingegeven om onenigheid en verdeeldheid teweeg te brengen.” Testimonies, deel 7, 182.

Wanneer de antichrist wordt opgewekt, bestijgt hij de troon der aarde en voert hij de drievoudige unie op haar mars naar Armageddon, zoals Izebel Achab naar de berg Karmel leidde. De psalmist Asaf noemt tien naties, die de Verenigde Naties vertegenwoordigen, als een boos verbond van Gods vijanden, die hun „hoofd” verheffen, hetwelk de „pauselijke macht” is.

Een lied, een psalm van Asaf. Zwijg niet, o God; houd U niet stil, en wees niet rustig, o God. Want zie, Uw vijanden maken rumoer; en zij die U haten, hebben het hoofd opgeheven. Zij hebben listig beraadslaagd tegen Uw volk, en overleg gepleegd tegen Uw verborgen. Zij hebben gezegd: Kom, laten wij hen uitroeien, zodat zij geen volk meer zijn, opdat aan de naam van Israël niet meer gedacht worde. Want zij hebben eensgezind met elkander beraadslaagd; zij hebben een verbond tegen U gesloten: de tenten van Edom en de Ismaëlieten; van Moab en de Hagarenen; Gebal en Ammon en Amalek; de Filistijnen met de inwoners van Tyrus; ook Assur heeft zich bij hen gevoegd; zij zijn de kinderen van Lot tot steun geweest. Sela. Psalmen 83:1–8.

Het vaandel van de drie engelen vliegt dan in het midden des hemels.

En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels, hebbende het eeuwige Evangelie om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk, zeggende met luider stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid; want de ure van Zijn oordeel is gekomen; en aanbidt Hem Die de hemel en de aarde en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft. En een andere engel volgde, zeggende: Babylon is gevallen, is gevallen, die grote stad, omdat zij al de volken heeft doen drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij. En de derde engel volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken ontvangt op zijn voorhoofd of op zijn hand, die zal ook drinken van de wijn van de toorn Gods, die ongemengd is ingeschonken in de drinkbeker van Zijn gramschap; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de heilige engelen en voor het Lam. En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheid; en zij hebben geen rust dag noch nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en zo iemand het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier is de volharding der heiligen; hier zijn zij die de geboden Gods en het geloof van Jezus bewaren. Openbaring 14:6–12.

Het banier van de drie engelen zal dan midden aan de hemel wapperen, maar weldra zal de antichrist door de tien koningen van de Verenigde Naties naar de hemel worden verheven. Het banier zal dan de boodschap van de „waarheid” verkondigen, en de antichrist zal dan de boodschap van overlevering en gewoonte verkondigen. De drie engelen waarschuwen de mensheid het merkteken van het pausdom niet te aanvaarden, maar de Verenigde Staten zullen, als de valse profeet, de wereld dwingen juist dat merkteken te aanvaarden.

Wij zullen hier eindigen en dit in ons volgende artikel hervatten.